

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Simonou Kačerovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: MUDr. D. [REDACTED] R. [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem [REDACTED]
právně zastoupený JUDr. Ing. Adamem Černým, LL. M., advokátem,
sídlem Dřevná 382/2, 128 00 Praha 2- Nové Město

proti
žalovanému: RNDr. M. [REDACTED] R. [REDACTED], narozený [REDACTED]
bytem V Alejíčkách 107, 252 25 Zbuzany

o ochraně osobnosti

takto:

- I. Návrh žalobce, aby bylo žalovanému uloženo na své náklady zveřejnit písemnou omluvu žalobci následujícího znění:

„Omluva

Dne 13. června 2019 byl na zpravodajském serveru <https://tn.nova.cz> zveřejněn článek s názvem „D. [REDACTED] se při touze po majetku nezastaví před ničím!“. Tento rozhovor obsahoval nepravdivé a dehonestující údaje a tvrzení, které neoprávněně zasáhly zejména do osobnostních práv MUDr. D. [REDACTED] R. [REDACTED].

Omlouvám se svému bratrovi MUDr. D. [REDACTED] R. [REDACTED] za uvedení dehonestujících a nepravdivých údajů při rozhovoru pro <https://tn.nova.cz> dne 13. června 2019. Není pravdou, že MUDr. D. [REDACTED] R. [REDACTED] nadále lže, krade a podvádí. Není rovněž pravdou, že do

majetku dědictví měl MUDr. D. R. uvést i výnos z trestné činnosti tak, „aby ho elegantně vypral a legalizoval“.

Za způsobené nepříjemnosti se tímto omlouvám MUDr. D. R. i všem, koho jsem tímto rozhovorem uvedl v omyl“,

se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce žádal, aby bylo žalovanému uloženo zaslat žalobci písemnou omluvu ve znění uvedeném ve výroku tohoto rozsudku.

2. Návrh odůvodnil tím, že dne 13. června 2019 byl na zpravodajském portálu <https://tn.nova.cz> publikován článek obsahující citace žalovaného nazvaný „M. R.: „D. se při touze po majetku nezastaví před ničím! “ V tomto článku žalovaný uvedl několik nepravdivých a dehonestujících tvrzení s úmyslem poškodit žalobce. Článek je dosud uveřejněn na webových stránkách.

V článku jsou uvedeny tyto výroky:

- 1) „Zločinec bratr se stále cítí politikem, navíc obžalovaným, a tedy legitimně nadále lže, krade a podvádí“ napsal redakci TN.cz M. R.“, čímž žalovaný porušil zásadu presumpce neviny a o žalobci sdělil nepravdivý údaj, který značnou měrou ohrožuje jeho vážnost a to s cílem způsobit mu vážnou újmu a
- 2) „Podle M. R. se jeho slova potvrdila i později, kdy do majetku dědictví měl jeho bratr D. uvést i výnos z trestné činnosti, tak, aby ho elegantně vypral a legalizoval“, čímž žalovaný porušil zásadu presumpce neviny a o žalobci sdělil nepravdivý údaj, který značnou měrou ohrozil jeho vážnost a to s cílem způsobit mu vážnou újmu.“

Tímto článkem (rozhovorem) bylo zasaženo do osobnostních práv žalobce. Článek obsahoval řadu nepravdivých a dehonestujících tvrzení s úmyslem poškodit žalobce. Žalobce proto požaduje zveřejnění omluvy na zpravodajském portálu <https://tn.nova.cz>.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že v předmětném článku jsou sdělovány jeho názory a hodnotící soudy, které získal z veřejně dostupných zdrojů. Šlo o legitimní kritiku chování žalobce jako veřejně činné osoby. Rozhodně neměl v úmyslu žalobce poškodit nebo mu způsobit újmu. Naopak chování žalobce poškozuje zájmy žalovaného a jeho rodiny. Žalobce byl dlouhodobě vyšetřován, souzen a následně pravomocně odsouzen, takže nebylo možné porušit zásadu presumpce neviny. Informace o legalizaci výnosu z trestné činnosti získal žalovaný v průběhu dědického řízení po otci od policie a od státních zástupců. Také tento výrok je tedy pravdivý, případně vysoce pravděpodobný.

4. Žalovaný jako účastník řízení uvedl, že bohužel nelze předpokládat, že by se účastníci mohli domluvit. Žalobce má takovou povahu, že jakýkoliv ústupek nebo kompromis považuje za slabost a reaguje tím, že Vás v podstatě sežere zaživa. Chování žalobce (bratra žalovaného) poškozuje jak žalovaného, tak i jeho rodinu. Žalovaný tedy nepronesl žádné nové skutečnosti, když šlo o informace veřejně známé a opakovaně uváděné v médiích. Mezi účastníky dosud probíhá občanskoprávní spor o pravost závěti, kdy soud zjišťuje, zda šlo o projev svobodné vůle zůstavitele (otce účastníků). Žalovaný dvacet let pracoval na krajském úřadě jako úředník a poté, kdy podal žalobu ve věci závěti po otci, začaly problémy. Na úřadě v té době byla ještě řada příznivců žalobce a žalovaný pod záminkou reorganizace dostal výpověď. Žalobce byl v trestním řízení odsouzen za získání majetkového prospěchu na úkor někoho jiného. Žalovaný se tedy domnívá, že žalobce krade. S ohledem na divadlo, které žalobce předváděl v průběhu soudního

řízení, se žalovaný domnívá, že také podvádí. Z médií od novinářů, vrcholných politiků a od státního zastupitelství žalovaný získal informace o legalizaci peněz z trestné činnosti. Tyto informace nemá možnost si ověřovat. Má jít o řadu zahraničních účtů, které prošetřuje policie a které žalobce zahrnul do dědictví po otci. Žalovaný to tedy komentuje, neboť se ho to dotýká. Informace o zahraničních kontech potvrdili také vyšetřovatelé. Jednání žalobce přispělo ke smrti otce účastníků. Žalobce byl za své jednání odsouzen, v průběhu řízení opakovaně lhal, u soudu se choval nevhodně a na úkor jiného se finančně obohatil. Žalovaný tedy pronesl pravdivé výroky, kterými nemohl žalobci způsobit újmu.

5. Předmětem sporu je článek publikovaný dne 13. 6. 2019 na <https://tn.nova.cz> s názvem M■■■■ R■■■: „D■■■ se při touze po majetku nezastaví před ničím!“ V článku je mimo jiné uvedeno: V probíhající kauze D■■■ R■■■ figuruje jako svědek i jeho bratr M■■■. Sourozenci jsou ale na ostří nože, soudí se totiž ještě o miliónové dědictví po otci, které má získat právě D■■■ R■■■. Bratr M■■■ si ani v jednom sporu nebere servítky. V souvislosti s korupční kauzou D■■■ R■■■ z roku 2012 provedla policie v jeho domě prohlídku, při které měla podle jeho bratra zabavit i peníze po otci. M■■■ R■■■ proto bude v úplatkářské kauze svědčit už příští týden. Bratři se totiž právě o tyto peníze z dědictví přou. „Zločinec bratr se stále cítí politikem, navíc obžalovaným, a tedy „legitimně“ nadále lže, krade a podvádí,“ napsal redakci TN.cz M■■■ R■■■. Ten se s bratrem o dědictví soudí především kvůli tomu, že zpochybňuje poslední vůli jejich otce R■■■. Už v minulosti prohlásil, že se jeho otec nikdy nezmínil o tom, že by ho chtěl vydědit. U posledního stání se ale měl od bratra D■■■ R■■■ dozvědět nové a pro něj nečekané informace. „Na dotaz soudkyně na důvod otce k mému vydědění sdělil pro mne a pro všechny zcela novou skutečnost, že mne otec vydědil, protože se domníval a měl za to, že jsem ho udal na policii a že je na můj popud vyšetřován,“ uvedl M■■■ R■■■, „víc jsem slyšet nepotřeboval. Byl jsem překvapen a hned mi došlo, že jediný, komu to mohlo prospět, je bratr. Že pouze a jenom bratrovi slouží, že vnukl nemocnému a trochu zmatenému otci myšlenku a nakukal mu, že ho jeho syn M■■■ udal, a to právě z důvodu, že chtěl celé dědictví,“ pokračuje bratr bývalého středočeského hejtmána, poslance a ministra zdravotnictví. Podle M■■■ R■■■ se jeho slova potvrdila i později, kdy do majetku dědictví měl jeho bratr D■■■ uvést i výnos z trestné činnosti tak, „aby ho elegantně vypral a legalizoval“. Lze nad ním pouze zlomit hůl,“ říká bratr. „Dokládá to, že bratr se při touze po majetku nezastaví vůbec před ničím a to ani před památkou našich rodičů a vlastním bratrem. Bohužel nevím, jak se to mohlo takhle stát, že může vzniknout chytrý, sebestředný narcis bez jakékoliv sociální či jiné empatie, co se dere k moci a chce být vůdce. Vždyť v historii takových psychopatů bylo.“, nebál se M■■■ R■■■ ostrých slov. „S tím ale nejde dělat nic, jeho povaha zůstane nadále stejná. Nejde si dělat jakékoliv naděje, že je nebo bude jiný, nebo že ho něco, někdo může nějak změnit k lepšímu. Lze nad ním pouze zlomit hůl, smířit se s tím a doufat, že nepovstanou jiní takoví. Za jeho chování já opravdu nemohu, i když si mnozí myslí, že ano,“ uzavřel emotivní výpověď.

6. Na návrh žalovaného soud provedl důkaz řadou článků a záznamů rozhovorů na webových stránkách. Šlo především o článek s názvem „R■■■ je zloděj, odsoudil na mítinku prezident Zeman bývalého hejtmána“ (www.novinky.cz), článek s názvem R■■■: já jsem nekradl pro sebe, ale pro soudruhy z ČSSD (www.svobodny-svet.cz), článek s názvem R■■■ je zloděj a Zelení hájí zájmy bobrů ne lidí, prohlásil Zeman (idnes.cz), článek Podnikatel J■■■ – K■■■ je zloděj, R■■■ také a tohle jsou nosiči peněz (www.parlamentnilisty.cz), záznam rozhovoru státní zástupkyně Lenky Bradáčové (seznam zprávy – Osmička), článek s názvem Jiráť řekl, že jeho výroky o R■■■ byly pravdivé (idnes.cz), článek s názvem Žalobce otevřeně: R■■■ má někde stamiliony, do vězení nenastoupí (lidovky.cz), článek s názvem Nárokem R■■■ R■■■ na zabavené milióny se začne zabývat odvolací soud (irozhlas.cz). Právní zástupce žalobce zpochybnil důkazní hodnotu těchto článků, označil je za poplatné době, ve které vznikly, a uvedl, že řada těchto článků byla vyvrácena konečným soudním rozhodnutím ve věci žalobce. Na základě výroků státního zástupce dr. Jiráty byla podána občanskoprávní žaloba.

Dále byl proveden důkaz článkem – rozhovorem Lidových novin se státním zástupcem dr. Petrem Jirátem. Na dotaz redaktora státní zástupce mimo jiné sděluje, že trest propadnutí majetku je pro pachatele z hlediska postihu nejpřísnější. Většina z nich má někde něco ulitého. V kauze R. se nepodařilo najít víc peněz, přestože se udělalo, co se mohlo. Žalobce je naprosto přesvědčen, že se po návratu z vězení pan R. vrátí do bohatství. Jde odhadem o stovky miliónů korun. Peníze jsou ukryty v zahraničí v obchodních společnostech, v nichž R. oficiálně nefiguruje, je tedy těžké je dohledat. R. je problematická osobnost. U soudu se choval naprosto nestandardně, naprosto drze. Dovoloval si něco, co do té doby státní zástupce v soudní síni nikdy neslyšel a to se setkal se zločinci velkého kalibru. Toto si, ale nedovolili. Státní zástupce je navíc přesvědčen, že R. výkon trestu nenastoupí, protože uteče.

Z rozsudku Vrchního soudu v Praze č. j. 6 To 64/2018-34 994 ze dne 26. června 2019 bylo zjištěno, že žalobce je vinen tím, že v období od srpna 2011 do 14. 5. 2012 v Kladně, Praze a dalších místech Středočeského kraje, v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek (gymnázia Hostivice – rekonstrukce gymnázia, rekonstrukce zámku Buštěhrad chtěl získat pro jiného celkový čistý prospěch z veřejné zakázky ve výši 9 410 758 Kč, způsobil by škodu Středočeskému kraji předražením této veřejné zakázky ve výši nejméně 2 268 547 Kč, přičemž k dokonání činu, tj. k realizaci zakázku nedošlo z důvodů odhalení této trestné činnosti, žádal jako úřední osoba majetkový prospěch ve formě úplatku ve výši 7 000 000 Kč, který přijal a hodlal způsobit výše popsanou manipulací s veřejnou zakázkou nesprávným použitím i finančních prostředků z rozpočtů Evropské unie škodu ve výši 150 111 919,50 Kč, přičemž k této škodě nedošlo z důvodu odhalení trestné činnosti, čímž spáchal zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě ve stadiu pokusu a zločin poškození finančních zájmů Evropské unie ve stadiu pokusu. Žalobce byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody na 7 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, dále mu byl uložen peněžitý trest ve výši 10 000 000 Kč a náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou let a šesti měsíců. Dále byl vysloven trest propadnutí věci – částky 7 000 000 Kč zajištěné při osobních prohlídce dne 14. 5. 2012 a trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu funkce a zaměstnání ve výkonných orgánech veřejné správy a územní samosprávy včetně funkcí a zaměstnání v Regionálních radách regionálních operačních programů na dobu 7 let.

7. Žalobce se domáhá náhrady újmy (zadostiučinění), kterou mu měl žalovaný způsobit svými výroky, uvedenými v článku uveřejněném dne 13. června 2019 na <https://tn.nova.cz>.

Podle § 81 o. z. chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.

Ochrany požívají život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

Podle § 82 odst. 1) o. z. člověk, jehož osobnost byla dotčena má právo domáhat se tohoto, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

Podle § 2951 odst. 2) o. z. nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.

8. Při sporu o ochranu osobnosti jde vždy o řešení kolize mezi základním právem na svobodu projevu a základním právem na ochranu důstojnosti a cti jednotlivce, pokud je zásah do osobnostních práv jednotlivce výsledkem tohoto střetu. Mocenský zásah do základních lidských práv má subsidiární povahu, tedy nastupuje pouze tehdy, když škodu (újmu) nelze napravit jinak.

Omezit jedno základní právo lze pouze v zájmu jiného základního práva či svobody, a to pouze tak, aby zůstalo zachováno co nejvíc z obou základních práv, a není-li to možné, zasáhnout v souladu se zásadou proporcionality.

Předpokladem odpovědnosti za zásah do osobnostních práv člověka je:

- 1) Neoprávněný zásah, (porušení práva)
- 2) objektivní způsobilost zásahu porušit nebo jen ohrozit osobnost člověka
- 3) kauzalita mezi neoprávněným zásahem a porušení nebo ohrožením osobnosti.

Jde o objektivní princip odpovědnosti, tedy neuvažuje se zavinění ani újma. Subjektivní prvek zavinění má význam toliko při určení výše náhrady nemajetkové újmy.

9. Při zkoumání přiměřenosti konkrétního výroku je třeba v první řadě odlišit, zda se jedná o skutková tvrzení nebo hodnotící soudy či hybridní výroky, tedy hodnotové soudy se skutkovým základem. Skutková tvrzení se opírají o fakt, objektivně existující realitu, která je zjistitelná pomocí dokazování a pravdivost tvrzení je tedy ověřitelná. V zásadě platí, že uveřejněním pravdivé informace nelze zasáhnout osobnost člověka, pokud tento údaj není podán tak, že zkresluje skutečnost, či není natolik intimní, že by odporoval právu na ochranu soukromí a lidské důstojnosti. Hodnotící soud naopak vyjadřuje subjektivní názor svého autora, který k danému faktu zaujímá určitý postoj tak, že jej hodnotí z hlediska správnosti a přijatelnosti, a to na základě vlastních (subjektivních) kritérií. Hodnotící soud proto nelze jakkoli dokazovat, je však nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informace, zda forma jeho veřejné prezentace je přiměřená a zda zásah do osobnostních práv je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky, to znamená, zda primárním cílem kritiky není hanobení a zneuctění dané osoby. Hybridní výroky v sobě kombinují skutkový základ i prvek hodnocení.

10. Žalobce se cítí být dotčen těmito výroky žalovaného:

- 1) „Zločinec bratr se stále cítí politikem, navíc obžalovaným, a tedy legitimně nadále lže, krade a podvádí.“
- 2) „Podle M. R. se jeho slova potvrdila i později, kdy do majetku dědictví měl jeho bratr D. uvést i výnosy z trestné činnosti tak, aby ho elegantně vypral a legalizoval“.

Při posuzování rovnováhy mezi svobodou projevu žalovaného a právem na ochranu osobnosti žalobce postupoval soud podle nálezu Ústavního soudu (II. ÚS 2051/14) a použil následující kritéria:

- 1) povaha výroku: oba výroky považuje soud za hodnotící soudy případně hybridní výroky. Žalovaný jimi vyjadřoval svůj subjektivní názor na chování žalobce, když tvrzení osoby, která nemá právní vzdělání, o tom, že určité jednání je nezákonné, nelze považovat za skutková tvrzení. Není proto nutno trvat na prokázání pravdivosti těchto tvrzení, postačí, že se zakládají na pravdivé (vysoce pravděpodobné) informace, že jsou prezentovány přiměřeným způsobem a že jejich primárním cílem není dehonestace kritizované osoby. Touto kritikou žalovaný vyjadřoval svůj laický názor na chování žalobce. Jeho výroky byly podpořeny léta trvajícím soudním řízením a následným odsouzením žalobce. Jeho názory byly prezentovány v médiích, tedy obdobným způsobem, jakým své názory řadu let prezentuje žalobce. Jejich primárním cílem bylo poskytnutí informací k probíhajícím soudním řízením a ochrana jeho práv (dědických a ekonomických), nikoli zneuctění žalobce. Výroky „že, krade a podvádí“ a „elegantně vypral a legalizoval výnos z trestné činnosti“ proto soud považuje za hodnotící soudy žalovaného, které žalovaný pronesl na základě informací z médií, které tedy měly věcný základ a které i přes určitou nadsázku a přehánění je nutno považovat za dovolenou kritiku.
- 2) obsah výroku: přestože jde o soukromý spor mezi dvěma bratry, je zřejmé, že žalovanými svými výroky kritizoval především veřejnou stránku života žalobce, neboť je všeobecně známo, že žalobce byl stíhán za nezákonné jednání, kterého se dopustil v souvislosti se svojí politickou funkcí (hejtman a poslanec) a jeho kauza na sebe řadu let poutala

veřejnou pozornost. Při kritice veřejné záležitosti vykonávané veřejně působícími osobami platí presumpce, že jde o kritiku dovolenou. Pouze v případě, kdy taková kritika zcela postrádá racionální základ a pro kterou nelze nalézt žádné zdůvodnění, je třeba považovat takovou kritiku za vybočující z „fair“ projevu a tedy za nedovolenou. Veřejně činná osoba musí projevít vyšší míru tolerance ke kritice svého jednání. Také politici se samozřejmě mohou domáhat ochrany své osobnosti, měřítka posouzení skutkových tvrzení a hodnotících soudů jsou však v jejich případech mnohem měkčí ve prospěch původců kritických výroků. Veřejně činná osoba musí počítat s tím, že bude pod drobnohledem veřejnosti, která se zajímá o jejich profesní i soukromí život a současně jej hodnotí. Proto je na místě volit benevolentnější přístup k posouzení meze přípustnosti uveřejnění informací a hodnocení jednání takové osoby právě proto, že jsou na ní kladeny náročnější požadavky a veřejnost je oprávněna se o nich dozvídat, a to pro posouzení způsobilosti jak odborné tak morální, obstarávat věci veřejné (rozhodnutí 30 Cdo 2591/2011). Žalobce, jako bývalý politik, je proto povinen kritiku žalovaného, která souvisí s veřejnou činností žalobce snášet.

- 3) forma výroku: výroky žalovaného (legitimně nadále lže, krade a podvádí a výrok o legalizaci výnosu z trestné činnosti) jsou jednoznačně expresivní. Nevhodná volba výrazových prostředků evidentně souvisí se závažně narušenými vztahy mezi účastníky, se smrtí jejich otce a sporem o dědictví. Žalovaný se cítí být poškozen kauzou žalobce a jeho neadekvátní reakci je proto možno tolerovat. Ani nepřiměřenost a podjatost jeho výroků tedy nezpůsobuje jejich nezákonnost.
- 4) postavení kritizované osoby: žalobce je bývalým vysokým státním politikem, osobou trestně stíhanou (resp. odsouzenou), veřejností nadále sledovanou. Informace o chování žalobce čerpá žalovaný z veřejných zdrojů (médií) a šíří je na výzvu novinářů v souvislosti s občanskoprávním sporem o dědictví. Žalobce má přitom nadále možnost svoji kauzu komentovat v médiích, poskytovat vyjádření a rozhovory, případně se ohrazovat proti výrokům vůči své osobě.
- 5) chování kritizované osoby: výroky žalovaného byly jednoznačně vyvolány chováním žalobce, neboť šlo o reakci na několikaletý soudní spor žalobce a jeho kroky v průběhu dědického řízení. Soukromý i pracovní život žalovaného je těmito kauzami dotčen, žalovaný i jeho rodina jsou těmito kauzami poškozeni, jejich pověst je ohrožena.
- 6) kdy byly výroky učiněny: žalovaný se výroků dopustil po vynesení rozsudku soudem prvního stupně v trestní kauze žalobce a v průběhu občanskoprávního sporu o pravost závěti po otci účastníků. Proto jsou jeho výroky poněkud emotivní a expresivní. Na výsledek soudních sporů a pověst žalobce však tyto výroky nemohly mít žádný zásadní vliv.

11. Po provedeném dokazování a při respektování principu vyváženosti (proporcionality) dvou subjektivních práv (práva na svobodu projevu a práva na ochranu osobnosti) dospěl soud k závěru, že návrh není důvodný.

Zejména je nutno konstatovat, že nebyl zjištěn neoprávněný zásah žalovaného do práv žalobce, tedy jednání v rozporu s objektivním právem. Žalovaný se svými výroky dopustil tvrdé kritiky žalobce, nicméně jeho kritické výroky vycházely z veřejně dostupných zdrojů (z médií), o jejichž pravdivosti neměl důvod pochybovat. Poněkud expresivní výroky o zločinci bratrovi, který nadále lže, krade a podvádí, se opíraly o informace, které byly zveřejňovány v průběhu několikaletého soudního sporu vedeného proti žalobci. Žalovaný (bratr žalobce) se zcela oprávněně cítí být poškozen tímto soudním procesem, který měl negativní následky na jeho soukromý i pracovní život. Soudní proces proti žalobci (bývalému vysokému státnímu politikovi) na sebe řadu let poutal zvýšenou pozornost veřejnosti. Tuto pozornost žalobce ve značné míře využíval ke své politické agitaci, průběh soudního sporu veřejně komentoval, vyjadřoval

nespokojenost s postupem soudu a státních zástupců, opakovaně deklaroval své pocity křivdy a nespravedlnosti. Jako bývalý politik a veřejně známá osoba je proto povinen snášet širší míru kritiky svého jednání, než běžný občan.

12. Výroky o legalizaci výnosů z trestné činnosti pronesl žalovaný na základě článků publikovaných v médiích a na internetu (např. rozhovor se státním zástupcem Petrem Jirátem) a na základě vlastní zkušenosti z dědického řízení, ve kterém jsou prověřovány zahraniční účty zůstavitele (otce účastníků), na kterých mají být uloženy finanční prostředky neznámého původu. Také tyto výroky se tedy opírají o vysoce pravděpodobné informace, které žalovaný získal z veřejně dostupných podkladů, o jejichž správnosti neměl důvod pochybovat a jejichž pravdivost neměl možnost si ověřit.

13. Výroky žalovaného (hodnotící soudy případně hybridní výroky) mají reálný skutkový základ, týkají se veřejně známé osoby (politika), žalovaný je pronesl na základě informací získaných z médií, v průběhu několikaletého soudního sporu proti žalobci a občanskoprávního sporu mezi účastníky, v atmosféře nedůvěry a nepřátelství mezi účastníky. Žalobce měl možnost na tyto výroky veřejně reagovat. Žalovaný svými výroky pouze komentuje veřejně známé skutečnosti a hájí své zájmy (dědické nároky). Primárním cílem jeho kritiky není dehonestovat žalobce, nýbrž projevit svůj názor, poskytnout informace a hájit zájmy své a své rodiny. Jeho výroky nepřekračují meze přípustné kritiky a nejsou neoprávněným zásahem do práv žalobce. Ze strany žalovaného tedy nedošlo k porušení zákona (k neoprávněnému zásahu).

14. Soud dále dospěl k závěru, že není dán ani další předpoklad pro vznik občanskoprávní odpovědnosti za nemajetkovou újmu a to bezprostřední příčinná souvislost mezi výroky žalovaného a újmou na straně žalobce. K poškození pověsti a cti žalobce došlo především v důsledku nezákonného jednání žalobce a jeho soudním procesem, nikoli kritickým komentářem žalovaného. Rozhodně nelze předpokládat, že by bez výroků, které žalobce učinil předmětem tohoto řízení, nebyla poškozena pověst žalobce.

15. Na základě shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že se žalovaný nedopustil protiprávního jednání a že nebyla zjištěna kauzalita mezi výroky žalovaného a ohrožením osobnosti žalobce. Žalobu proto v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou.

16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1) za situace, kdy žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu.

Praha 4. 12. 2020

JUDr. Simona Kačerová v. r.
předsedkyně senátu